

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်

မတ်လ

၆ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေးရွှေတွင်

ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄*

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈၊ ပုဒ်မ ၅၆၁-က

ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံး၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်
ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ
ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ
တရားလွှတ်တော်သည် အပ်နှင်းထားသည့် မူလဘူတ
အာဏာကိုကျင့်သုံး၍ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိခြင်း။
ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့် မရှိ

---

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၈၈ (ခ)
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်စွဲပါ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု။

**သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင်
လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့သည်မှာ
မမှန်ကန်ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးသည် ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေအရ တရားလွှတ်တော်၏ အခွင့်အာဏာများကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည့်အပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားလွှတ်တော်၏ ရှိရင်းစွဲမူလဘူတအာဏာကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ် မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူများ အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ် ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းကို ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ကြောင်း **ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ပါ ၂** အမှုကို ကိုးကားသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မမှန်ချေ။

လျှောက်ထားသူအတွက်	-ဦးလှမြင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ (မလာ)	<u>၂၀၁၃</u> ကျော်မြင့်သန်း
လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်	(၁) ဦးဝင်းသိန်း ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး (၂) ဦးထွယ်ရှောင် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

နောင်ချိုမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး အမှတ် ၂၀၅ အမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀/၁၁၄ အရ တရားစွဲဆိုခြင်းခံရသည့် တရားခံ ၄ ဦးအနက် မလေးလေးဖြူ မမိုးမိုးလင်း နှင့် ဦးနေဝင်းတို့က အာမခံလျှောက်ထားရာ ပလုပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေအမှုအမှတ် ၁၀/၂၀၁၂ ဖြင့် ကျောက်မဲခရိုင် တရားရုံးသို့ အာမခံလျှောက်ထားခဲ့ရာ ကျပ် ၁၅ သိန်းတန် ခံဝန်သူနှစ်ဦးစီ ဖြင့် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုအမိန့်ကို မူလရုံးတရားလိုက မကျေနပ်၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၇/၂၀၁၂ ဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ပလုပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှု ကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ၁၉-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ နံနက် ၀၈:၄၅ နာရီ အချိန်က နောင်ချိုမြို့နယ်၊ ဘန့်ဘွေးကျေးရွာရှိ ကျော်မြင့်သန်း၏ နေအိမ်သို့

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

၎င်းနှင့်ကွာရှင်းထားသော ဇနီးဟောင်း မခင်လှမိုးနှင့် ညီမ ၂ ဦး၊ အမျိုးသား ၁ ဦးတို့ ရောက်ရှိလာလျက် ဘီရိုသော့ကိုဖျက်ကာ ဘီရိုထဲမှ CDMA ဖုန်းတစ်လုံးနှင့် ငွေကျပ် သိန်း ၆၀ တို့ကို ယူဆောင်သွားကြောင်းဖြင့် အရေးယူပေးရန် နောင်ချီရဲစခန်း၌ တိုင်တန်းခဲ့သော အမှု ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူနှင့် ၎င်း၏ရှေ့နေသည် နှစ်ဖက်ကြားနာသည့် နေ့ရက်တွင် ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်လျှောက်လဲတင်ပြခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးအား အာမခံပေးခဲ့ခြင်းသည် အမှုတွဲပါ ဖြောင့်ချက်ကို ထည့်သွင်းမစဉ်းစားခဲ့ကြောင်း၊ အာမခံပေးခွင့်မရနိုင်သော အမှုကို အာမခံပေးခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း ပြင်ဆင်မှုအကြောင်းပြချက် အဖြစ် တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးတို့၏ရှေ့နေက ပြင်ဆင်မှုအကြောင်း ပြချက်တွင်ပါရှိသည့်အချက်များမှာ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင် သင့် မသင့် အမိန့် ချမှတ်ရာတွင် စဉ်းစားရမည့်အချက်များဖြစ်ပြီး အာမခံရုပ်သိမ်းရန် ဆီလျော်သော အကြောင်းပြချက်များမဟုတ်ပါကြောင်း လျှောက်ထား ခံရသူ မမိုးမိုးလင်းမှာ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးသုံးဦး၏မိခင် ဖြစ်ပြီး ဦးနေဝင်းမှာ အငြိမ်းစားတပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်၍ လားရှိုးမြို့တွင် အခြေတကျ နေထိုင်သူဖြစ်ပါကြောင်း၊ မူလရုံးအမှုမှာ အမိန့်ချမှတ်မည့် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် အာမခံကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် မသင့်တော့ ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံး

အမှုမှာ အာမခံပေးနိုင်သည့် ပြစ်မှုဖြစ်သော်လည်း သေဒဏ်တစ်သက် တစ်ကျွန်းဒဏ်ကျခံထိုက်သည့် ပြစ်မှုမဟုတ်ခြင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ (၂)(၃) တို့သည် အရွယ်မရောက်သေးသည့် ကလေးများ၏မိခင် အမျိုးသမီးဖြစ်ခြင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ (၄) သည် အသက် ၆၀ အရွယ်ရှိ အမျိုးသားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက အာမခံပေးသည့် အမိန့်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခြင်းအပေါ် ရှမ်းပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ပယ်ဖျက်နိုင်သော်လည်း ပယ်ဖျက်သင့် မသင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုဘဲ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာ လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလျက် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားချက်အပေါ် သင့်မြတ်သည့် အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
 ကျော်မြင့်သန်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

ဦးကျော်မြင့်သန်း၏ တိုင်တန်းချက်အရ မခင်လှမိုး ပါ ၄ ဦး အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀/၁၁၄ အရ စွဲဆိုသည့် နောင်ချို မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၀၅/၂၀၁၁ အမှုတွင် တရားခံများ၏ အာမခံလျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁၀/၂၀၁၂ ဖြင့် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးသို့ ထပ်မံ လျှောက်ထားရာတွင် လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးအား ကျပ် ၁၅ သိန်းတန် ခံဝန်သူနှစ်ဦးဖြင့် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ ကို ရည်ညွှန်း၍ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

လျှောက်ထားသူက မကျေနပ်၍ တင်သွင်းသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၅၇/၂၀၁၂ တွင် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခြင်းအပေါ် ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိကြောင်း ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က **ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** ။ ကို ကိုးကားသုံးသပ်၍ ပလပ်ခွဲခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ၃ ဦးအား အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုကြောင်း ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့ရက်မှာ ၁၄-၅-၂၀၁၂ ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ယင်းနေ့ရက်မတိုင်မီ တရားလိုပြ သက်သေ ၉ ဦးကို စစ်ဆေးခဲ့ပြီး တရားလိုပြသက်သေစာရင်းတွင်ပါရှိသည့် မဖြူဖြူခိုင်အား အကြိမ်ကြိမ်ဆင့်ခေါ်သော်လည်း မလာရောက် ပျက်ကွက်သဖြင့် အမှု ကြန့်ကြာနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း အမှုတွဲမှတ်တမ်းများအရ ပေါ်ပေါက်သည်။ စွဲဆိုသည့်ပြစ်မှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀/၁၁၄ ဖြစ်သဖြင့် သေဒဏ်တစ်သက်တစ်ကျွန်းဒဏ်ထိုက်သင့်သောပြစ်မှု မဟုတ်ချေ။ လျှောက်ထားခံရသူတို့အနေဖြင့် သက်သေများကို ဖျက်ဆီးနိုင်မည့်သူများ ဖြစ်သည်ဟု မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ လားရှိုးမြို့တွင် အတည်တကျနေထိုင်သူ များဖြစ်ကြောင်း၊ လုံလောက်သောခံဝန် တင်ပြထားကြောင်းနှင့် လျှောက်ထား ခံရသူတို့သည် မခင်လှမိုး၏နောက်မှ လိုက်ပါခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက သုံးသပ်လျက် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း အပေါ် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုသာချေ။ ထို့ပြင် လျှောက်ထား

---

(၁) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၈။

ခံရသူတို့သည် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ရရှိပြီးနောက် ရုံးချိန်းများတွင် မပျက်မကွက်လာရောက်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ခံဝန်စည်းကမ်းများကို ဖောက်ဖျက်ခြင်း မပြုကြောင်း အမှုတွဲမှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရှိရသည့်အပြင် အာမခံ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန်အတွက် လုံလောက်သော အကြောင်းပြချက် တစ်စုံတစ်ရာကို လျှောက်ထားသူက တင်ပြထားကြောင်း မတွေ့ရချေ။

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အာမခံပေး ထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ်ကသာလျှင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ပယ်ဖျက်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက တင်ပြခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝေဖန်စိစစ်ရန်ရှိသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ကိုးကားသည့် **ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု** သည် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး (အနောက်ပိုင်းခရိုင်) ၏ ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁၅၉ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၈ (၁) အရ အာမခံပေးထားခြင်းအပေါ် မြို့နယ်တရားရုံးက ပယ်ဖျက်ခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း၊ ပြည်နယ်/ တိုင်းတရားရုံးက အာမခံပေးထားခြင်းကို တရားရုံးချုပ်ကသာလျှင် ပယ်ဖျက်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေအရ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး (အနောက်ပိုင်းခရိုင်) သည် ပြည်နယ်/တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယင်း၏အမိန့် အပေါ် အထက်တရားရုံးဖြစ်သည့် တရားရုံးချုပ်ကသာလျှင် ပြင်ဆင် ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိသည်မှာ အငြင်းပွားစရာမရှိချေ။ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး

၂၀၁၃
ကျော်မြင့်သန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၄

သည် ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြည်ထောင်စု တရားစီရင်ရေးဥပဒေအရ တရားလွှတ်တော်၏ အခွင့်အာဏာများကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည့်အပြင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ တရားလွှတ်တော်၏ ရှိရင်းစွဲမှုလက္ခဏာအာဏာကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံး၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်ကြောင်း တွေ့ရှိပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်ရှိသည်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၈ အရ အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့် ပြုခဲ့ခြင်းကို ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခွင့်မရှိ သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့သာလျှင် လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ကြောင်း ဦးတင်အေး နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု ကို ကိုးကားသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မမှန်ချေ။

သို့ရာတွင် ကျောက်မဲခရိုင်တရားရုံးက လျှောက်ထားခံရသူတို့ အပေါ် အချုပ်လွတ်ထုချေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်းမတွေ့ရသည့် အပြင် အာမခံပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရန် ခိုင်လုံသောအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရှိရသဖြင့် လျှောက်ထားသူ၏ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သည့်အမိန့်အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သည်။